

Η Μικρασιάτισσα Γυναίκα και τα παιδιά.

της Θέμιδας Παπαδοπούλου.*



Σας στέλνουμε, εμείς οι Μικρασιάτες απόγονοι της γενιάς του 22', χιλιάδες ευχές και ένα μεγάλο θαυμαστικό, γιατί εσείς οι Έλληνες της διασποράς, όπως λέει και ο Διονύσης Σαββόπουλος «είτε με τις αρχαιότητες είτε με Ορθοδοξία, των Ελλήνων οι κοινότητες φτιάχνουν άλλο Γαλαξία».

Χίλια καλωσορίσατε λοιπόν, κι ας κάνατε τον κόπο, ήρθατε κι ομορφύνατε της Μικρασίας τόπο, τον χώρο της ΕΣΤΙΑΣ Νέας Σμύρνης δηλαδή. Η ΕΣΤΙΑ Νέας Σμύρνης είναι η ψυχή και η καρδιά των Μικρασιατών γιατί κλείνει μέσα της τα ιερά και τα όσια της Μικράς Ασίας, της γειτονιάς του Θεού και χώρας των αγίων, αλλά και την καρδιά της παντοτινής Ρωμιοσύνης.

Η παγκόσμιος ιστορία αρχίζει με την αφύπνιση του ελληνικού πνεύματος και χώρος αυτής της αφύπνισης είναι η αιγιακή Μικρά Ασία και κυρίως η Ιωνία. Κανείς δεν μπορεί να εξηγήσει την εμφάνιση όλων των μεγάλων ανδρών του πνεύματος και της επιστήμης σ' αυτό το γεωγραφικό μήκος και πλάτος.

Όμηρος, Ηρόδοτος, Ιππόδαμος, Θαλής ο Μιλήσιος, Ηράκλειτος, Αναξαγόρας, Αναξίμανδρος, Αναξαμένης, Ξενοφάνης, Απολλώνιος ο Τυανεύς, Αρεταίος, Μέγας Βασίλειος, Άγιος Γεώργιος, Ορφέας και τόσοι άλλοι Μεγάλοι. Εξ ανατολών το φως, του ήλιου αλλά και του πνεύματος. Αρκεί να αναφέρουμε ότι το 1919 η Σμύρνη είχε 387 σχολεία με 63.000 μαθητές.

Είχε την περίφημη Ευαγγελική Σχολή, το κεντρικό Παρθεναγωγείο της Αγίας Φωτεινής – ισότιμον του Αρσακείου των Αθηνών, το Ομήρειο, το Ελληνογαλλικό, το Ελληνογερμανικό και άλλα, ήταν δε έτοιμο και το Πανεπιστήμιο της Σμύρνης, με πρύτανη τον περίφημο δάσκαλο του Αϊνστάιν, τον δικό μας Κωνσταντίνο Καραθεοδωρή και με την ονομασία «Φως εξ Ανατολών».

Όμως.... Το κακό πρόλαβε... Η Σμύρνη κάηκε. Ό,τι ωραίο είχαν δημιουργήσει οι Έλληνες Σμυρνιοί καταστράφηκε, έγινε στάχτη. Αυτά που υποστηρίζουν μερικοί «ιστορικοί» είναι εντελώς εκτός πραγματικότητας. Οι όροι «έξοδος» ή «συνωστισμός» είναι επεικώς απαράδεκτοι. Εκεί, στο Και της Σμύρνης έγιναν όλου του κόσμου τα εγκλήματα, η εξαφάνιση της ανθρώπινης αξιοπρέπειας και υποστάσεως. Ανέκαθεν οι Τούρκοι ενεργούν με σχέδια των Γερμανών. Δεν είναι τυχαίο το ότι ο Χίτλερ αντέγραψε όλα τα φοβερά εγκλήματα των Τούρκων του Κεμάλ.

Διωγμοί των Χριστιανών Ελλήνων είχαν γίνει και το 1770, το 1797, το 1821, το 1915, όταν τα πνεύματα καταλάγιασαν οι Έλληνες που για να σωθούν είχαν πάει απέναντι στα νησιά Χίο, Σάμο, Μυτιλήνη, ξαναγύριζαν πίσω στα σπίτια τους. Για αυτό και κρατούσαν στην τσέπη τους το κλειδί του σπιτιού τους. Όμως αυτή τη φορά όλα ήταν διαφορετικά. Πού να το φανταστεί αυτό ή γιαγιά μου η Αναστασία από την Αλικαρνασσό;

Μεγάλωσα στα γόνατα μιας γιαγιάς που δεν ήξερε παραμύθια για την Χιονάτη και τον Κοντορεβυθούλη. Είχε υποστεί τρεις φορές την προσφυγιά. Μία από την Κριμαία της Ρωσίας, με την επανάσταση των Μπολσεβίκων, μετά από το Πετρούμι (όπως αποκαλούσε την Αλικαρνασσό) και μία από τους Ιταλούς από την Κάλυμνο. Όμως, το κλειδί που κρατούσε ήταν αυτό της Αλικαρνασσού. Ήταν τόσο βαθιές, τόσο στέρεες οι ρίζες της πατρογονικής τους γης στις καρδιές τους και οι μνήμες

ακατανίκητες. Πολλή ζωή, πολύ φως, ολόχρυσοι καρποί, παρέα με τα δελφίνια, λάμψη παιδείας και εθνικής αυτογνωσίας, όλα χαμένα!

Το '22 δεν ήρθε έτσι ξαφνικά. Δικά μας λάθη, με πρώτο και κυριότερο την κατάρα της φυλής μας, τον Διχασμό, βοήθησαν τους Τούρκους να πραγματοποιήσουν τα σχέδιά τους. Ο Ύπατος Αρμοστής Στεργιάδης και ο πρίγκηπας Ανδρέας αναφέρονται με αρνητικό πρόσημο. Στην άλλη πλευρά, με θετικό πρόσημο αναφέρονται ο Άγιος Χρυσόστομος Σμύρνης και ο Στρατηγός Πλαστήρας. Όσο για την ελληνική τότε Κυβέρνηση που τον Ιούνιο του '22 έβγαλε τον Νόμο 2870, τι πρόσημο να βάλεις, όταν ο νόμος τους αυτός απαγόρευε σε όλα τα πλεούμενα να πλησιάσουν τα παράλια της Μικράς Ασίας και να βοηθήσουν για να φύγουν οι ομόγλωσσοι, ομόθρησκοι, ομόαιμοι πρόσφυγες;

Μόνο πέντε άνθρωποι βοήθησαν ουσιαστικά τους πρόσφυγες. Οι Αμερικανοί George Horton (γενικός πρόξενος Σμύρνης), η Ιατρός Εσθερ Λαβτζόι, ο πάστορας Ένζα Τζένιγκς και ο Γιαπωνέζος πλοίαρχος του πλοίου Τοκέη Μαρού.

Αλλά και όταν έφθασαν στην Ελλάδα οι δυστυχισμένοι πρόγονοί μας αντιμετωπίστηκαν με δυσπιστία, εχθρότητα και περιφρόνηση. Οι άνδρες, όσοι γέροι έφθασαν στην Ελλάδα, τους νέους τους είχαν στείλει οι Τούρκοι στα Αμελέ Ταμπουρού ήσαν οι «πρόσφιγγες» και οι γυναίκες οι «παστρικές» με την άσχημη έννοια. Μερικά παιδιά ορφανά κατέληξαν στο δημόσιο πορνείο στα Βούρλα στον Πειραιά.

Το ίδιο συνέβη και με τους επόμενους πρόσφυγες, αυτούς που έφθασαν στην Ελλάδα το 1923 με την ανταλλαγή πληθυσμών. Και μετά από λίγα χρόνια, τα οστά όλων όσων είχαν την ατυχία να πεθάνουν στην Τουρκία, μεταφέρθηκαν με πλοία στη Γαλλία για να γίνουν σαπούνη και κουμπιά. Όλα αυτά σκέπτομαι μερικές φορές και στάζει προ...καρδίας μνησιπήμων πόνος.

Όσο για επιμύθιο, θα μπορούσα να πω αυτό που λέω πάντοτε: Εμείς, οι Έλληνες να ανεβούμε λίγο ψηλότερα, να υπερβούμε τους εαυτούς μας, τα εγώ μας, τον εγωισμό μας, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε την πατρίδα μας, τα παιδιά μας!

Και δεν πρέπει ποτέ να ξεχνάμε τα λόγια του μεγάλου Έλληνα ποιητή Κωστή Παλαμά:

“Χρωστάμε, ναι χρωστάμε
σε όσους ήρθαν, πέρασαν,
θα ῥθούνε, θα περάσουν.
Κριτές θα μας δικάσουν
οι αγέννητοι, οι νεκροί”.

(*) Αντιπρόεδρος ΕΣΤΙΑΣ Νέας Σμύρνης, Έφορος Μουσείων.
Κείμενο ομιλίας στο ΙΗΑ ZOOM FORUM 7^{ης} Απριλίου 2022.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

INTERNATIONAL HELLENIC ASSOCIATION.

Πηγή : <https://professors-phds.com/>